या च श्रुतिः [६,३,८,६,८,५] प्राणा वै वालखिल्याः प्राणानिवैतद्वपद्धाति ता यदालखिल्या नाम यदाउर्वर्योर्सिम्भन्नं भवति खिल इति वै तदाचन्नते वालमात्राद्ध हेम प्राणा ग्रसिम्भन्नास्ते यदालमात्रादसिम्भन्नास्तस्माद्दालखिल्याः ॥१॥ सप्त वाउइमे पुरस्तात्प्राणाश्ववारि दोर्वाक्वाणि शिरो ग्रीवा यद्धं नाभस्तत्सप्तममङ्गेऽङ्गे हि प्राणाः ॥८॥ सप्त वाउइमे पश्चात्प्राणाश्ववार्यूर्वष्ठीवानि दे प्रतिष्ठे यदवाङ्गोभस्तत्सप्तममङ्गेऽङ्गे (26.) हि प्राणा हते वै सप्त पश्चात्प्राणास्तानिस्निन्नतद्धातीति ॥५॥ इति सूत्रार्थः ॥ मूर्धासि ग्रनुष्टुप् यन्नी परोष्तिक् । ग्रावद्य चतुर्द्शा यग्नूषि वालखिल्यदिवत्यानि । हे इष्टके वं मूर्धा मूर्धवद्वत्तमा राद् राज्ञमाना चासि । हे इष्टके वं ध्रुवा स्थिरा धरुणा धारणकितुश्चासि । हे इष्टके वं धर्मी धरुणे कुर्वती धरुणो भूमिद्रया चासि । ह्विमष्टकात्रयस्य त्रिलोकद्रयवम् तद्रक्तं श्रुत्या [६,३,८,६] मूर्धासि राद्रितीमं लोकमरोक्त्न् ध्रुवासि धरुणोत्यन्तरिन्त्रलोकं धर्मी धरुणीत्यनुं लोकमिति ॥ ग्रायुषे वा ग्रायुर्वृद्धार्यं वामुपद्धामि । वर्षसे काल्यर्यं वामुपद्धामि । कृष्ये सस्यनिष्यत्तये वामुः । न्नेमाय सम्पादितधनराज्ञणाय वामुः । इष्टकाचतुष्टयस्य पश्चसंस्तवः (27.) ग्रायुषे वा वर्चसे वा कृष्णे वा नेमाय वेति चवारश्चतुष्यादाः पश्च इति [६,३,८,६,६] श्रुतेः ॥ २१॥

a. यत्नी राद्यत्व्यित्त यमंनी ध्रुवाित धरित्री । इषे बोर्जे बा र्ये बा पोष्पं बा । b. लोकं पृणि । c. ता श्रंस्य । d. इन्द्रं विश्वा ॥ १२॥ हे इष्टके बं यत्नी नियमोपता राट् राजमाना चाित । तथा यत्नी स्वयमिप सती यमनी सर्वेषां नियमकारिण्यित । ध्रुवा स्थिरा सती धरित्री भूमित्रपा चाित । तिसृणां त्रिलोकसंस्तवः यत्नी राडित्यमुं लोकमरोह्न यत्व्यित यमनीत्य-लिक्तोकं ध्रुवाित धरित्रीतीमं लोकमिति [६. ३.४. १०.] श्रुतः ॥ हे इष्टके इषे अत्राय वामुपद्धािन । कर्जे बलाय वामु । रखे धनाय वामु । पोषाय धनपु वे बामु । इषे बोर्जे बा रखे वा पोषाय वेति चतस्रश्चतुष्यादाः पशव इति [६. ३.४. १०.] श्रुतेश्चतसृणां प्रमुसंस्तवः ॥ का [१०.१. १५.] उत्तरश्चोणेरिध लोक-मृणाः पूर्ववत् । उत्तरश्चोणेरास्य प्रयमचितिवदेव लोकम्पृणा उपद्धाित । ततः पुरीषिनिर्वापोपस्थाने ॥ ११॥ ॥ इति तृतीया चितिः ॥ ॥